

K Věci
1/2018

**Moje ovce znají můj hlas
Já je znám jdou za mnou**

Jan 10, 27

A winter scene featuring snow-covered evergreen trees in the foreground and two wooden structures with snow on their roofs in the background. The scene is captured in a soft, slightly blurred light, suggesting a snowy day. A vertical blue line runs down the center of the image.

*At' vás Bůh, dárce naděje,
naplní pokojem,
radostí a důvěrou,
abyste s pomocí Ducha svatého
naději neztráceli,
ale naopak šířili.*

Římanům 15, 13

Logo a jeho význam

Volba církevního loga odráží základní hodnoty, ke kterým se CASD hlásí.

Základem je Boží slovo. Bible, která je otevřená, protože její poselství musí být nevyhnutelně čtené a uváděné do praktického života.

Centrem poselství je kříž, který je také umístěn ve středu loga. Nad křížem a otevřenou Biblí je hořící plamen Ducha Svatého posla pravdy.

Naše společná touha a modlitba je, že přestože je toto logo jen velmi jednoduchým obrazem základů adventistické věrouky a hodnot, může i tak být srozumitelným symbolem adventistického poselství tomuto světu.

Svislé čáry na vrchu grafiky naznačují neustálý pohyb směrem nahoru, symbolizující vzkříšení a výstup do nebe při Kristově druhém příchodu na Zemi, což je konečné zaměření naší víry.

Plamen je formovaný třemi čarami, které obklopují zeměkouli. Čáry představují tři anděly ze 14. kapitoly knihy Zjevení, kteří letí okolo Země, a naše pověření zvěstovat evangelium celému světu. Tento plamen symbolizuje Ducha Svatého.

Bible tvoří základ celé grafiky a reprezentuje biblický základ naší víry. Je znázorněná v celkově otevřené pozici, což naznačuje plnou akceptovatelnost Božího Slova jako celku.

Symbol kříže, reprezentující spásenosné evangelium, je situovaný do středu grafiky, aby zdůraznil Kristovou oběť, která je ústředním tématem naší víry.

Slovo kazatele

Milé sestry a bratři,

i když několik informací o mé osobě zaznělo při mém uvítání do našeho sboru nebo při mé ordinaci, přesto bych se Vám rád trochu více představil. Narodil jsem se v r. 1984 v porodnici ve Frýdku-Místku, ale brzy si mě rodiče odvezli domů - do Návsí. Tehdy to byla součást města Jablunkov, dnes je to samostatná obec. Narodil jsem se tedy v socialistické republice, ale na tuto dobu mám pouze 2 vzpomínky. Velkou zmrzlinu za 70 haléřů a pak situaci, kdy byly občas pracovní soboty, a mí starší sourozenci se při cestě do sboru schovávali pod sedadla, když jsme jeli kolem školy, "aby je náhodou soudružka učitelka neviděla z okna."

Já jsem začal do školy chodit v roce 1990, už jsem tedy neměl soudružky, ale paní učitelky. Do školy v Návsí jsem chodil 4 roky, pak jsem začal dojíždět na druhý stupeň ZŠ do sousedního Jablunkova. Tu jsem ukončil v r. 1999 a nastalo rozhodování, co dál. Vzhledem k tomu, že v té době jsem jako téměř jediný ze třídy měl počítač Pentium - a dokonce i internet - mé kroky směřovaly na Střední průmyslovou školu elektrotechnickou do Havířova - obor Elektronické počítačové systémy. Maturoval jsem pak v r. 2003.

Během studia na střední škole jsem se také společně se svou starší sestrou a několika kamarády ze sboru začal více setkávat s naším tehdejším kazatelem, jistým br. Pavlem Krynským, ke společnému studiu Bible a přípravě na křest. Pokřtěn jsem byl v maturitním ročníku - tedy 21. 3. 2003. Musím říct, že jsem při tom neprožil žádné zázračné obrácení. Spíše jsem to vnímal, jako takový "sňatek z rozumu". Prostě jsem dospěl do věku, kdy jsem uznal za vhodné nechat se pokřtít, protože to tak adventistické děti dělají. Na druhou stranu jsem ale tohoto rozhodnutí nikdy nelitoval, nikdy jsem si neřekl, že jsem měl ještě počkat. Vědomí toho, že jsem pokřtěný, bylo pro mě v pozdějších letech určitou záchrannou brzdou, abych nezapadl do bahna hříchu ještě hlouběji.

Po absolvování střední školy jsem pln nadšení a pocitu volnosti vyrazil na studium VUT v Brně - obor elektrotechnika. Měl jsem velké plány - stát se inženýrem, najít si v Brně práci a usadit se tam. Doma jsem byl pod dohledem rodičů, kdežto Brno nabízelo spoustu možností "kulturního vyžití". Tak jsem se tedy "kulturně vyžíval". Žil jsem dvojakým životem. Stávalo se často, že jsem v pátek v noci dorazil z nějakého flámu, abych v sobotu ráno vstal a jel do sboru probírat úkol sobotní školy. Pán Bůh ale viděl, kam můj život směřuje, proto převrátil mé plány naruby. Věřím, že i díky Jeho zásahu jsem opustil vysokou školu i Brno, a vydal se jiným směrem - na Teologický seminář na Sázavu.

Když jsem začal studovat seminář, nedokázal jsem si sám sebe představit jako kazatele. Ale říkal jsem si: "Pane Bože, dostal jsi mě tady, tak to teď nějak zaříd." A On to "nějak" zařídil. Asi v polovině druhého ročníku jsem si začal uvědomovat, že kazatelská služba je nejen to, k čemu mě vede Pán Bůh, ale že mě to bude i naplňovat a bavit. Po absolvování 3. ročníku jsem byl přidělen na nástupní praxi na sbory Nový Jičín, Kopřivnice a Suchdol nad Odrou. Po absolvování nástupní praxe jsem na těchto sborech zůstal ještě rok jako kazatel a našel jsem zde i svou manželku. Pak jsem převzal zodpovědnost za sbory Opava a Horní Benešov, a od letošního školního roku také za náš sbor Ostrava- Mariánské Hory

Jsem Bohu vděčný, že mě k této službě povolal. Jsem také rád, že budu sloužit v našem sboru. Věřím, že se budeme moci vzájemně ještě lépe poznat a společně pracovat na Božím díle v našem okolí.

Radek Kantor

"Známe-li Boha, aniž jsme poznali svou bídu, dojdeme k pýše. Známe-li svou bídu, aniž jsme poznali Boha, dojdeme k zoufalství. Poznáme-li Ježíše Krista, dojdeme do pravého středu, neboť v něm nacházíme i Boha i svou bídu. "

(B. Pascal, francouzský matematik, fyzik, spisovatel, teolog a náboženský filosof.)

Čtyři způsoby, jak Bůh vyslýchá naše modlitby

Úvod:

Bůh slyší každou upřímnou a opravdovou modlitbu. Izajáš 65, 24. Jedinou překážkou jsou naše nepravosti. Izajáš 59, 1. 2. Jak Bůh vyslýchá naše modlitby? Z textu Bible lze vyzorovat čtyři způsoby. To co je důležité si uvědomit je, že tři ze čtyř způsobů našich modliteb Bůh nevyslýchá dle našich představ a naší vůle.

Bůh řekne: NE

Zkušenost apoštola Pavla. II. Korintským 12, 7-10

Pavel velký Boží muž, největší zvěstovatel evangelia v 1. století, napsal 14 listů, prožil zázračné obrácení u Damašku, naplněn Duchem svatým, káže Krista ukřižovaného, ve svých listech vysvětluje moc evangelia a podstatu spasení, uzdravuje nemocné, dokonce vrací život Eutychovi (Skutky 20, 9-12), prosí za své uzdravení. Z textu se dovídáme, že třikrát o to prosil Pána, ale Bůh řekne NE. Není správný postoj, že když budeš mít pevnou víru, budeš uzdraven. Mnoho křesťanů díky tomuto postoji ztratilo víru. Jsou modlitby, na které Bůh jednoznačně řekne své NE. Potřebujeme přijmout i takové Boží rozhodnutí.

Bůh řekne: ČEKEJ

Příklad modlitby Daniela. Daniel 8, 1 – 13. Daniel nechápe, nerozumí tomuto vidění. Dokonce z toho onemocní. Daniel 8, 27 Děj pokračuje v 9. kapitole. Daniel 9, 1. 4 Mezi texty Daniel 8, 1 a Daniel 9, 4 je doba 12. let. 12 let se Daniel modlí za porozumění vidění a Bůh neodpovídá. 12 let Daniel volá k Bohu a nic se neděje. Odpověď přichází až po 12- ti letech. Daniel 9, 21 - 23. Jsou případy, kdy Bůh dlouho neodpovídá na naše prosby a nechává nás čekat. Vychovává nás. Modlitby vyslyšené Bohem až po určitém čase, nám pomáhají lépe chápat okolnosti. Umíme čekat? Ne dny, ani týdny, ale měsíce a roky?

Bůh řekne: MUSÍŠ JEŠTĚ RŮST VE VÍŘE

Příběh Chany, matky Samuela 1. Samuelova 1, 1-20. Muž Elkána měl dvě ženy, Chanu a Peninu. Jedna rodí, druhá ne. Dvě ženy, dvě sokyně. Co Chana prožívá? Trpí vedle Peniny, ale především se modlí. V modlitbě roste její víra, roste její charakter. Bůh ji vychovává v trpělivosti a v očekávání na jeho přiznání. Chana je zraněna i knězem Elím. Ten ji v její úpěnlivé modlitbě považuje za opilou. (1. Sam. 1, 12-16) Ve své bolesti je však nakonec ujištěna o vyslyšení její prosby. (1. Sam. 1, 17) Chana otěhotněla a porodila syna Samuela, což znamená „vyslyšel Bůh“. Vrcholem jejího růstu je odevzdání malého chlapce Samuela Bohu. (1. Sam. 24-28). Vrcholem růstu je, když jsme ochotni dát Bohu to nejcennější, co máme. Jsou modlitby, na které Bůh neodpovídá a nechává nás očekávat, abychom rostli ve víře a v trpělivosti.

Bůh řekne: JDI VPŘED!

Příběh Jeremjáše. Jeremjáš 1, 4-10. Mladý Jeremjáš se brání Božímu povolání za proroka. Bůh ho však vysílá. Jdi vpřed, neboj se, já budu s tebou. Když Bůh jednou řekne: Jdi vpřed! Nedej se ničím odradit. Nedej se zmalomyslně. Jednej a neodkládej. Máš-li jistotu Božího povolání, jdi vpřed.

Závěr

Možná je něco ve tvém životě k čemu Bůh řekl NE. Přijmi to, on nejlépe ví, co potřebuješ. Možná, že se již za něco dlouho modlíš a nic se stále neděje. Vytrvej, čekej, zřejmě ještě nenastal ten pravý čas, aby Bůh zasáhl. Možná prožíváš své zápasy, boje, těžkosti a zkoušky. Vytrvej, buď trpělivý, potřebuješ růst. Bůh tě slyší a připravuje tě pro své království. Možná, že ti dnes Bůh říká: Jdi vpřed! Neváhej, nenechej se nikým ani ničím odradit.

Petr Pimek

Ze života sboru

INRI road – co to je?

Studentská organizace, založená Církvi adventistů sedmého dne. Posláním je nabídnout prostředí a kolektiv věřícím i nevěřícím mladým lidem, kteří hledají hlubší pohled na smysl života.

"INRI" pochází z nápisu, který visel na Kristově kříži a znamená "Ježíš Nazaretský, král židovský". Road – cesta. Volně se tedy celý název dá interpretovat jako: „cesta s Ježíšem“, „cesta k Ježíši“, „Ježíš je cesta“... Cestou a cílem je Ježíš Kristus a jeho vztah k lidem plný lásky a porozumění.

Mimo duchovní aktivity se nabízí prostor k diskuzi sportovní, kulturně laděné akce a vzdělávací kurzy. Na své si přijde každý. INRI road naleznete v sedmi univerzitních městech České a Slovenské republiky. Více informací o studenstských bohoslužbách, které jsou pořádány každé první úterý v měsíci v našem sboru naleznete na facebooku a www stránkách organizace INRI road.

Křesadlo – o co jde?

Proč právě KŘESADLO? Dnes už málokdo ví, co vlastně křesadlo je. Dnes ho v praktickém životě přece nikdo nepoužívá, máme zápalky a zapalovače. Můžete ho vidět maximálně někde v muzeu u starých krbů nebo kamen. A přesto bylo dříve křesadlo potřebnou pomůckou pro zapálení ohně v kamnech. Opakovaným křesáním vznikla jiskra, která zapálila hořlavý materiál, třeba hrstku suchého sena. Od ní se pak oheň rozšířil na drobné suché třísky a dál na silnější kousky dřeva, až oheň vesele plápolal v kamnech nebo v krbu a sloužil buďto k udržení tepla domova nebo přípravě jídla a jiným důležitým účelům. To naše křesadlo má cíl podobný.

To „naše“ křesadlo je název pro misijní sborovou aktivitu spojenou s nesením evangelia lidem „venku“. Tak trochu v názvu zaznívá i to, že jsme křesťané. Jako každá jiná služba druhým, i nám je odměnou radost plynoucí z dávání. Každý má možnost vybrat si svůj vlastní způsob podle obdarování, mnozí využijí i možnosti mluvit s lidmi na ulici přímo. Každou první sobotu v měsíci odpoledne v 15 hodin se scházíme v klubovně našeho sboru a společně vycházíme do zvoleného obvodu. Roznášíme připravené balíčky s evangelizačním obsahem. Jiní využijí svého času, aby navštívili třeba nemocné členy sboru nebo přátele. Je to také spolehlivý způsob, jak se lépe poznat i mezi sebou. Křesadlo je tu pro všechny.

Bližší informace: tel.: 734 684 146

Beroja - setkávání nad Bibli

Tento zajímavý biblický text nás zavádí do doby, kdy do prvotní církve po smrti Ježíše Krista přicházelo mnoho nových Kristových následovníků a to jak z řad Židů, tak z pohanských národů. Každý z nich byl ale pod vlivem svých dlouholetých náboženských tradic a bylo třeba sjednotit jejich pojetí bohoslužby podle pokynů samotného Ježíše Krista. Ty šly často proti dlouhodobé a zažitě praxi nově příchozích. Lidé měli přerůzné názory, ale co vlastně pravá bohoslužba je a jak si sám Bůh přeje být uctíván, to je možné najít pouze a jedině v Písmu.

V té době neměli lidé k dispozici Bibli, jako je tomu dnes. Měli jen Tóru (5. knih Mojžíšových) a knihy Proroků, Žalmy a Knihy Šalomounovy. V nich hledali a nacházeli proroctví vztahující se k Mesiáši, kterého tak dlouho očekávali. V dnešní bibli čteme na jejich počínání slova chvály, protože nebrali na lehkou váhu to, co jim bylo dále představováno lidmi, v tomto případě apoštolem Pavlem, ale chtěli se na vlastní oči z Písma přesvědčit, že je to pravda.

My dnes máme k dispozici mnoho materiálů, které zpracovali renomovaní teologové, přesto ale osobní prozkoumání některé, pro nás nejasné pasáže bible, nám přinese stejnou radost jako tehdejší obyvatelům Beroje.

Důležitější však je, že i do našeho společenství přicházejí noví lidé, často z jiných církví a jsou na tom stejně, jako první křesťané, kteří si s sebou přinesli své dřívější zvyky, postoje, nauky, tradice. V našem Klubu Beroja pak na základě biblických argumentů hledáme, zda je tomu skutečně tak, jak byli zvyklí. Mnozí z nich pak na základě toho uvěří a poznají Boha, jaký skutečně je. Často jsou mile překvapeni. Účast na těchto setkáních je nezávazná. Pokud také hledáte odpovědi na své duchovní otázky, přidejte se k nám. kontakt tel.: 734 684 146

Pravidelné sborové aktivity

Beroja	17 30	středa setkávání nad Biblí
Metro	18 00	pátek pravidelné setkávání mládeže
Křesadlo	15 00	první sobota v měsíci
INRI road	18 00	první úterý v měsíci mládežnická bohoslužba

Zajímavé internetové odkazy

Projekt rodina	projektrodina.cz
Sobotní škola	sobotniskola.casd.cz

použité fotografie – zvoneček, ptačí budka, větvička, růže foto Marie, stín foto Roman

Ukvapená přání (Magda Berkyová)

Tolik křiku a volání!
Kolik jen proseb denně slýcháš
a i když zní tak naléhavě,
díky, že je nevyslýcháš.

Kdo spočítá řeči ukvapené,
unáhlená vroucí přání.
Díky, že Tvá prozřetelnost
před nimi mě chrání.

Víš, jak je člověk pošetilý,
v bláhovosti prosí snažně,
ještě že mě, Otče milý,
nebereš vždycky vážně.

Taky že tam, kam nedohlédnu,
Tvůj zrak se za mne podívá,
Abys posoudil, co mi škodí
a co mi k životu prospívá.

Častokrát jsi mi otevřel oči,
bych věděla jasně, bez ozdob,
jak leckterou svojí modlitbou
kopu sama sobě hrob.

Jak si říkám o problémy,
jak často o ně žadoním,
a když si myslím, jak vše chápu,
tehdy nejméně rozumím.

Dál nasloucháš přáním,
která slzami bývají zalita,
na pohled zdá se všechno stejné,
jen umím dnes už říct:
BUĎ VŮLE TVÁ.

Kontakty

CASD Kopaniny 13,, Ostrava Mariánské Hory,
<http://ostravamarianskehory.casd.cz/>

Kazatel	Radek Kantor, B.Th.	tel.: 775 789 012	e-mail: radark@seznam.cz
Vedoucí sboru	Jiří Jirásek st. Ludmila Szurdiová	tel.: 739 000 564	
První diakon	Mirek Čada		
Vedoucí sobotní školy	Simona Janíčková	tel.: 606 753 688	e-mail: sija@email.cz
Vedoucí Mládeže	Eliška Přecechtělová		
Tajemník sboru	Ivana Vozňáková		
Pokladník hospodář	Jaroslav Marušák ml.	tel.: 603 218 439	e-mail jarek@marusak.cz

Narozeniny Leden - Únor

Ožanová	Naděžda	02. 01
Gubanyi	František	05. 01
Hřib	Petr	07. 01.
Szurdiová	Ludmila	08. 01.
Machálková	Eva	21. 01
Strmisková	Helena	27. 01
Přecechtělová	Lenka	05. 02
Pimek	Petr	08. 02.
Kochová	Gábina	14. 02.
Šrámková	Vladislava	29. 02.

*Máme v něho pevnou
důvěru, že nás slyší,
kdykoliv o něco
požádáme ve shodě s
jeho vůlí.
1. list Janův 5, 14*

K Věci – téměř na konci

Na konci však ještě nejsme. Slovo téměř je zde použito zcela záměrně. Nacházíme se v zimním období, Zima se vyznačuje nejnižšími teplotami a nejkratší dobou denního světla. Má své kouzlo a do našeho životního cyklu rozhodně patří. Žádná jiná roční období nám nenabízí tolik možností a času zamyslet se a načerpat sílu pro další období, která budou následovat. *Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas.* Kazatel 3, 1. Než nastane čas pojďme K V (v) ěci: neustále otevřená Bible se svým poselstvím, symbol kříže a plamen Ducha Svatého ať je jeho centrem. Co k tomu dodat? Snad jen, aby K Věci bylo vždy k věci. Amen

Marie

2. Korintským 6 1-10

1 Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno, 2 vždyť je psáno: ‚V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.‘ Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy! 3 Nikomu nedáváme v ničem příležitost k pohoršení, aby tato služba nebyla uvedena v potupu, 4 ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci, v mnohé vytrvalosti, v souženích, tísní, úzkostech, 5 pod ranami, v žalářích, nepokojích, vyčerpanosti, v bezesných nocích, v hladovění; 6 prokazujeme se bezúhonností, poznáním, trpělivostí, dobrotivostí, Duchem svatým, nepředstíranou láskou, 7 slovem pravdy, mocí Boží. Jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i k obraně, 8 procházíme slávou i pohanou, zlou i dobrou pověstí; mají nás za svůdce, a přece mluvíme pravdu; 9 jsme neznámí, a přece o nás všichni vědí; umíráme – a hle, jsme naživu; jsme týráni, a přece nejsme vydáni smrti; 10 máme proč se rmoutit, a přece se stále radujeme; jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme; nic nemáme, a přece nám patří vše.

Stín Z románu Hans Alienus Svatý Jiří a drak Verner von Heidenstam

Mezi domy na druhé straně ulice prostírala se zeď a na zemi plál oheň. U ohně seděl Kristus, obklopen hrstkou upřímných přívrženců a přátel. Několik kroků za ním se rýsoval jeho stín, zvětšený na ohromné prostoře zdi.

Tu vzal Jan, jeho miláček mezi učedníky roztržitě zčernalý uhel a jal se jim sledovat linie stínu, až nakreslil na zdi celou postavu mistrova. Pak upustil uhel a ponořil se do rozhovoru.

Příštího dne stanuli mnozí a dívali se na kresbu.

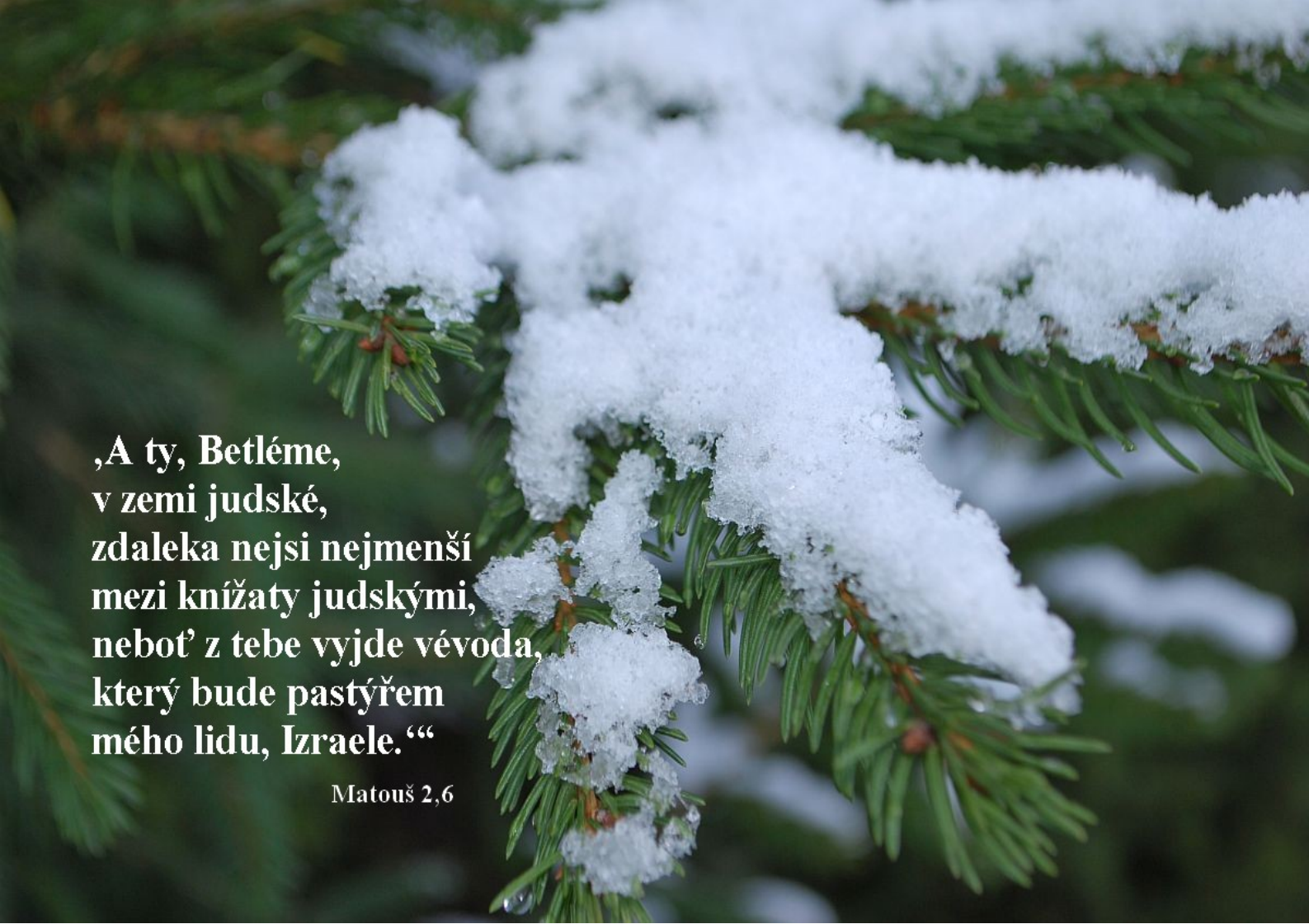
„Představuje přištipkáře, neb má pokřivená záda,“ Privil přištipkář.

„Žvaníš do větru“ odpověděl prodavač ovoce. „Podle skloněné polohy je nejlépe vidět, že je to hokynář, prodávající ovoce, ač zapoměli mu namalovat na zádech koš. Pootevřená ústa naznačují jasně, že volá: Kupte granátová jablka, kupte, kupte!“

Vysoký člen synhedrie, jenž se ubíral kolem, ale přirozené nemísil hlasu do řeči otrhanců, myslil si pro sebe: „Vidím přece na vysokém čelu, že představuje učence, myslitele. Skoro bylo by možno ho považovat za moji podobu. Jsem to rozhodně sám. Není to špatně uděláno. Některý z těch otrhanců mne asi nakreslil. Znají mne všude trochu.“ Zatím se přiblížil jeden z diváků tiše k úhlové kresbě. Byl to dobře oblečený muž s vlídnou a laskavou tváří, jenž připomínala tvář dítěte. Nikdo ho valně neznal a žádná kronika nezachovala jeho jména, neb žil odloučeně, vyhýbaje se veškerému hluku, veškeré pozornosti. Maje ruce zkříženy nad knoflíkem hole, pozoroval kresbu. „Jak ušlechtilé čelo“ pomyslil si „Jak vznešená pokora v celé té postavě Ó, kdo by se podobal tomu obrazu, proč však přát si nemožné!“ Když tak stál pokorně a tiše, byl tak nápadně podoben kresbě, že všichni ustoupili a šeptajíce, ukazovali na něho. Překvapeně a plaše se vzdálil, aniž pochopil, proč se za ním dívají. Nepodobal se Kristovi, neb kdo by se mu mohl podobat. Podobal se jen jeho stínu, aniž o tom věděl.

A photograph of a stone wall made of rectangular blocks. A large, dark shadow is cast across the wall from the left, creating a strong contrast between the sunlit and shaded areas. The text is overlaid on the lower part of the wall.

*Kdyby to věděl,
kdyby z pýchy,
jsa si toho vědom,
pohodil zpupně hlavou - byla by podoba zmizela.*

A close-up photograph of a snow-covered evergreen branch, likely a spruce or fir. The snow is bright white and clings to the dark green needles. The background is a soft, out-of-focus green, suggesting more foliage. The lighting is natural, highlighting the texture of the snow and the sharp edges of the needles.

**,A ty, Betléme,
v zemi judské,
zdaleka nejsi nejmenší
mezi knížaty judskými,
neboť z tebe vyjde vévoda,
který bude pastýřem
mého lidu, Izraele.“**

Matouš 2,6